

де на сѣбѣ-та, и ще вѣдѣшь хвѣрленъ въ тѣмница-та. Истина ти дѣмамъ: не ще излѣзѣшь отъ тамъ догдѣ не исплатишь и най послѣдна-та вѣтка.

Въ четвъртъкъ на а: недѣла,
отъ Матдея зачало 13.

Рече Господь: Вы сте чѣли, че е речено на старовременны-ты: „да не прѣлюбоудѣиствовашъ.“ Но азъ ви дѣмамъ: че сѣкой челоуѣкъ, който погѣдне на жена, за да ѿ пожелаетъ, прѣлюбоудѣиствовашъ е веке съ немъ въ сѣрдце-то си. И ако дѣсно-то ти око та сѣблазнава, извади го, и хвѣри го отъ себе си; зашто подобрь ти е да сѣ изгѣби единъ отъ членове-ты ти, нежели сичко-то ти тѣло да вѣде хвѣрлено въ геенна-та*) огненна. И ако дѣсна-та ти рѣка та сѣблазнава, отсѣчи ѿ, и хвѣри ѿ отъ себе си: зашто по добрь ти е, да сѣ изгѣби единъ отъ твои-ты членове, а не сичко-то ти тѣло да вѣде хвѣрлено въ геенна-та. И речено е: че, „ако нѣкой остави жена си; да ѿ да де книга расписна-та.“ И азъ ви дѣмамъ: че сѣкой, който напѣца жена си, безъ причина любуудѣина, прави ѿ да прѣлюбоудѣиствуетъ; и който земе напѣсната жена, той прѣлюбоудѣиствуетъ.

Въ петъкъ на а: недѣла, отъ Матдея, зач. 14.

Рече Господь: вы сте чѣли, че е речено на старовременны-ты: „да сѣ не клянешъ на лжжѣ, но да от-

дадѣшь на Господа твои-ты кѣтвы.“ Но азъ ви дѣмамъ, сѣкѣмъ да сѣ не клянете; нито съ небе-то, зашто е прѣстолъ Божій; Нито съ земля-та, зашто е подножіе на нозѣ-ты мѣ; нито съ Іерусалима, зашто е градъ на великіа царь. Нито съ глава-та си не сѣ кляни, зашто не можешъ единъ косамъ черъ или бѣлъ да направишь. Но да вѣде дѣмата ваша; тѣй, тѣй: не, не; зашто помного отъ тыа е отъ лѣкавыа. Вы сте чѣли, че е речено: „око за око, и зѣбъ за зѣбъ.“ И пакъ азъ ви дѣмамъ: да сѣ непротивите на злыа: но ако та удари нѣкой отъ дѣсна-та страна, обзри мѣ и дрѣга-та; И който иска да сѣ сѣди съ тебе, и да ти земе дрѣха-та, остави мѣ и рыза-та си: И ако та принѣди нѣкой да идѣшь съ него единъ мѣлъ мѣсто, иди съ него два мѣла.

Въ сѣвѣота на а: недѣла.
Отъ Матдея зачало 15.

Рече Господь. Който проси отъ тебе, дай мѣ; и който иска отъ тебе на заемъ, недѣй го отпѣжда. Чѣли сте, какъ е речено: „да обычашъ ближніа си, и да мразишь твоа врагъ.“ Но азъ ви дѣмамъ: обычайте ваши-ты вразы: и благославѣйте оныа, конто вы кляхѣтъ, и правете добро на оныа, конто вы мразатъ, и молете сѣ за оныа, конто ви правѣтъ пакость, и конто ви гонѣтъ: За да вѣдете сынове на Отца вашъ, който е на небеса-та; зашто (той)

грѣе

*) пакълаз-тъ